

en Opfordring til ikke at optage Protest, se herom Motiverne S. 48—49.

§ 43. Den 18de Mai 1825 § 43.

Paragrafens første og andet Punktum stemme med den allerede gjældende Lovgivning, se Fdn. 18de Mai 1825 § 56, 2det Punktum. Derimod fastsætter Paragrafens sidste Sætning af de i Motiverne S. 50—51 anførte Grunde en Undtagelse fra den baaede til gjældende og i Udkastet anerkjendte Sætning, at Forvisning til Betaling og Protest for manglende Betaling ikke er en Betingelse for Bedlighedsdelen af Bærelretten mod Akceptanten, saa at Bærelseren i Forsømmelstilsælde overfor denne kun faar den Retssikring, som Udkastets § 93 hjemler.

§ 44. Den 18de Mai 1825 § 44.

Udtaler kun den allerede af §§ 41 og 43 følgende Sætning, der ogsaa findes udtalt i Fdn. 18de Mai 1825 § 56 i Slutningen, at der til Bevareng af Bærelret mod Akceptanten udenfor det i § 43 nævnte Tilfælde hverken kræves Bærelsens Forvisning til Betaling eller Optagelse af Protest.

§ 45. Den 18de Mai 1825 § 45.

Paragrafens 1ste Stykke forandrer den gjældende Rets Regel i Fdn. 18de Mai 1825 § 56, 3die Punktum, jfr. § 34, som den Underretning, der skal gives angaaende manglende Betaling og stedfunden Protest, de non solutione. Ikke blot er Tiden, inden hvilken saadan Underretning skal foregaa, forandret til stedse at være inden 2 Sogndage efter den Dag, da Protesten blev optagen. Men den er endvidere foregaaet den vigtige Forandring, at Behandlervaren af Bærelsen nu kun skal give Underretning til den nærmeste Formand, og dette endog kun, dersom ved hans Navn paa Bærelsen Stedbetegnelsen findes anført, og ikke som tidligere til Enhver, hos hvem han vil søge Betaling. Det bemærkes udtrykkeligt, at Underretningen skal være skriftlig, hvorhos det i Paragrafens andet Stykke udtales, at Fristen er iagttaget, naar Underretningen til Posten eller, hvor Post ikke gaar, Afsendelse paa anden forsvarlig Maade har fundet Sted inden Fristens Udløb. Paragrafens tredje Stykke paalægger den Endossent, der er Underrettet om Protesten, en Underretningspligt overfor hans nærmeste Formand, der svarer til den i Paragrafens første Stykke fastsatte, og forandrer i Hvertjennem Fdn. 18de Mai 1825 § 34 i Slutningen. Paragrafens Slutningsbestemmelse indfører Underretningspligt i et Tilfælde, hvor den gjældende Ret ikke kender nogen saadan Pligt, idet Udkastet har opsatt Akceptantens Forhold til Domiciliatus som analogt med Transjentens Forhold til Transjatus, jfr. Mot. S. 55—56. Underretningen betegnes i Paragrafen som en Underretning om

Protesten, men gaar selvfølgelig i det i § 42 omtalte Tilfælde, hvor ingen Protest er optaget, ud paa en Underretning om, at Bærelsen ikke er bleven betalt.

§ 46. Den 18de Mai 1825 § 46.
indeholder en væsentlig Forandring i den gjældende Ret. Efter Fdn. 18de Mai 1825 § 56 jfr. § 35 har Undladelse af at opfylde den gjældende Rets Underretningspligt samme Virkning som Undladelse af at optage Protesten, nemlig Bærelrettens Tab undtagen overfor Akceptanten. Ifølge disse Paragrafer bliver Virkningen kun den i Paragrafen angivne langt mindre væsentlige.

Iøvrigt henvises om Bevægrundene til de vigtige Forandringer i den gjældende Ret, der gjøres ved Udkastets §§ 45—46, til den udførlige Begrundelse i Motiverne S. 51—57.

§ 47. Den 18de Mai 1825 § 47.

handler om Bevist for Opfyldelsen af Underretningspligten og fastsætter herom udtrykkeligt, hvad der vistnok i det Hele maa anses for at være gjældende Ret, se Betænkningen til det reviderede Udkast S. XII og Motiverne S. 57.

§ 48. Den 18de Mai 1825 § 48.

Denne Paragraf stemmer med den gjældende Ret, der dog ikke har fundet det nødvendigt særligt at udtale denne Sætning.

§ 49. Den 18de Mai 1825 § 49.

stemmer med, hvad der allerede er gjældende Ret ifølge Fdn. 18de Mai 1825 § 59, sammenhæng med § 44. 2det og 3die Punktum.

§ 50. Den 18de Mai 1825 § 50.

indeholder Reglerne om, hvad den første Regresfordring fra den Bærelser, der ikke faar Betaling, omfatter, og forandrer væsentligt Reglen i Fdn. 18de Mai 1825 § 45 ved at nedfatte Bærelrenten til 6 % aarlig Rente og Provisionen til $\frac{1}{3}$ % af Bærelssummen, se Motiverne S. 58—59.

§ 51. Den 18de Mai 1825 § 51.

Om denne Bestemmelse, der vistnok i Hovedsagen stemmer med den Praxis, som allerede nu følges, henvises til Motiverne S. 58—59.

§ 52. Den 18de Mai 1825 § 52.

Denne Paragraf giver særlige Regler om de senere Regresfordringer, der i den gjældende Ret omfattes af den for disse og det første Regresstrafjælleds Regel i Fdn. 18de Mai 1825 § 45. Ogsaa herved bliver Bærelrenten nedfat til 6 %. Det tillæbes som i den gjældende Ret at beregne Omkostninger paa alle de Hænder, gennem hvilke Bærelsen under sin Tilbagegang løber, og i Modsetning til den gjældende Ret ogsaa at kumulere Provisionerne, dog kun indtil 2 % af Bærelssummen, se iøvrigt Motiverne S. 58.

§ 53. Den 18de Mai 1825 § 53.

hjemler udtrykkeligt den, hvem Regresfordringen